

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123366730
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Šlesarová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:6123366730.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: Slovenská komora medicínsko-technických pracovníkov, Karpatské námestie 7770/10A, 831 06 Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 42 140 251, zast.: UHRINČAĽ - VAJDA s. r. o., Rybné námestie 1, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 308 185 proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, ulica C. D. XXX/XX, XXX XX E., v spore o zaplatenie 98,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 9C/58/2023-43 zo dňa 3. novembra 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a **v e c v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania od žalobcu v rozsahu 100 %.

1.2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanej domáhal zaplatenia 98 Eur s príslušenstvom. V žalobe uviedol, že žalobca je stavovskou organizáciou v zdravotníctve, ktorá v zmysle § 47b ods. 1 zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako "Zákon") združuje verejných zdravotníkov, zdravotníckych laborantov, nutričných terapeutov, dentálne hygieničky, rádiologických technikov, technikov pre zdravotnícke pomôcky, optometristov, farmaceutických laborantov, masérov, očných optikov, praktické sestry - asistentov, zubných asistentov a sanitárov. Vychádzajúc z obsahu ustanovenia § 31 ods. 1 Zákona jednou z podmienok výkonu zdravotníckeho povolania je, okrem iného, aj registrácia zdravotníckeho pracovníka v registri vedenom príslušnou komorou, pričom tieto podmienky musia byť splnené po celý čas výkonu zdravotníckeho povolania. Postup registrácie a s tým súvisiacich rozhodnutí je upravený v ustanoveniach § 62 až § 64 Zákona. V zmysle ustanovenia § 63 ods. 5 Zákona žalobca vedie register a priebežne ho aktualizuje podľa údajov oznamovaných zdravotníckymi pracovníkmi. Ročný poplatok za vedenie registra je najviac vo výške 15 Eur a je príjmom komory, ktorá zdravotníckeho pracovníka registruje (§ 62 ods. 2 až 12). Podľa ustanovenia § 80 ods. 1 písm. d) Zákona je povinnosťou každého zdravotníckeho pracovníka zaplatiť poplatok za vedenie registra, a to najneskôr do 31.01. príslušného kalendárneho roka. Zároveň v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Zákona je povinnosťou každého zdravotníckeho pracovníka sústavne sa vzdelávať, pričom hodnotenie sústavného vzdelávania ním registrovaných zdravotníckych pracovníkov vykonáva žalobca. Spomínané hodnotenie je taktiež v zmysle ustanovenia § 42 ods. 10 Zákona spoplatnené, a to poplatkom, ktorého maximálna výška je uvedená v Zákone, v znení platnom v príslušnom roku. Výška

poplatku za hodnotenie sústavného vzdelávania v čase jeho vykonania je hodnotenému zdravotníckemu pracovníkovi oznámená písomne riadne a včas zverejnená na webovom sídle žalobcu. Okrem povinnosti registrácie sa môžu registrovaní zdravotní pracovníci stať tiež členmi komory na základe čoho vznikajú zdravotníckym pracovníkom práva uvedené v § 52 ods. 1 Zákona. Členstvo v komore je v zmysle § 50 ods. 3 Zákona dobrovoľné. V prípade, ak zdravotnícky pracovník požiada o členstvo, vzniká mu zápisom do registra povinnosť platiť riadne a včas členské príspevky v zmysle § 52 ods. 2 písm. e) Zákona, vo výške podľa vnútorných predpisov komory (§ 52 ods. 3 Zákona). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobca voči registrovaným zdravotníckym pracovníkom zákonný nárok na zaplatenie registračného poplatku za každý kalendárny rok od momentu ich registrácie a zároveň v prípade vykonania hodnotenia sústavného vzdelávania aj zákonný nárok na zaplatenie poplatku za poskytnutie tejto služby. V prípade, ak sa zdravotnícky pracovník stane na vlastnú žiadosť členom komory, má žalobca voči členom nárok na zaplatenie členských poplatkov. O tom svedčí prehľad poplatkov žalobcu pre členov a nečlenov za jednotlivé roky. Žalobca na základe priloženého Oznámenia v súlade s ustanovením § 63 Zákona zapísal žalovanú do ním vedeného registra a vydal jej potvrdenie o registrácii, v rámci ktorého jej pridelil registračné číslo. V zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 písm. e) v spojení s ustanovením § 63 ods. 5 Zákona vznikla žalovanej povinnosť uhrádzať na účet žalobcu poplatok za vedenie registra, pričom žalobca vo svojom účtovníctve evidoval voči nej omeškanie s úhradou nasledovných poplatkov: za obdobie roka 2013 vo výške 4,00 Eur, splatný 31.01.2013, za obdobie roka 2014 vo výške 4,00 Eur, splatný 31.01.2014, za obdobie roka 2015 vo výške 5,00 Eur, splatný 31.01.2015, za obdobie roka 2016 vo výške 15,00 Eur, splatný 31.01.2016, za obdobie roka 2017 vo výške 15,00 Eur, splatný 31.01.2017, za obdobie roka 2018 vo výške 15,00 Eur, splatný 31.01.2018, za obdobie roka 2019 vo výške 15,00 Eur, splatný 31.01.2019, za obdobie roka 2020 vo výške 15,00 Eur, splatný 31.01.2020.

1.3. Upomínací súd Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal platobný rozkaz 14Up874/2023, proti ktorému podala včas odpor žalovaná, ktorá vznesla námietku premlčania.

1.4. Súd prvej inštancie konštatoval, že v danej veci skutkové tvrdenia strán sporu boli zhodné, avšak dôvodne bola vznesená námietka premlčania, keď aplikoval ustanovenia § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka.

1.5. Z vykonaného dokazovania uzavrel, že žalovaná má postavenie platiteľa úhrady podľa žaloby a z dôvodu vznesenej námietky premlčania sa zaoberal premlčaním, keď zistil, že žaloba bola podaná 29.07.2023 žalované obdobie je do 31.01.2017. Súd prvej inštancie mal za to, že platby sú premlčané. Preto návrh žalobcu považoval za nedôvodný a žalobu zamietol.

1.6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2.1. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. f), a písm. h) CSP. Odvolaciemu súdu navrhol odvolaním napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

2.2. Dôvodil, že rozsudok je nepreskúmateľným rozhodnutím pre nedostatok logického odôvodnenia právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré možno prirovnať k svojvôli súdu. Jediným dôvodom zamietnutia žaloby bolo vznesenie námietky premlčania žalovanou, ktorú súd prvej inštancie zmätočne akceptoval. Svoj názor však nekonfrontoval s argumentáciou žalobcu k tejto veci, na ktorú žiadnym spôsobom neprihliadol ani sa s touto nevysporiadal. Po tom čo žalovaná v odpore voči platobnému rozkazu vznesla námietku premlčania sa k odporu vyjadril žalobca, ktorý namietal, že uplatnený nárok nemôže byť premlčaný, z dôvodu aplikácie ustanovenia § 102 Občianskeho zákonníka podľa, ktorého „pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby, začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo“. V zmysle § 63 ods. 7 zákona číslo 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve: „komora vymáha zaplatenie poplatkov podľa odsekov 4 a 5 a § 71 ods. 3 podľa osobitného predpisu najskôr po uplynutí 60 dní nasledujúcich po uplynutí lehoty stanovenej v písomnej výzve zdravotníckemu pracovníkovi i na zaplatenie poplatku, ktorá nesmie byť

kratšia ako 7 dní" z uvedeného je zrejmé, že zákon prikazuje žalobcovi, aby si najskôr uplatnil právo u žalovanej výzvu, a teda počítanie premlčacej doby začína v zmysle § 102 Občianskeho zákonníka od momentu kedy si žalobca u žalovanej právo uplatnil. Žalobca už vo vyjadrení pred súdom prvej inštancie zdôraznil, že výzva na zaplatenie bola žalovanej doručená dňa 12.01.2021, teda všeobecná trojročná lehota uplynie najskôr dňa 12.01.2024, čo znamená, že pohľadávka uplatnená v konaní nie je premlčaná. Súdu prvej inštancie žalobca vytýkal, že s touto argumentáciou sa v napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal. Mal za to, že bolo povinnosťou súdu prvej inštancie vysporiadať sa s aplikáciou tohto ustanovenia (§ 102 Občianskeho zákonníka) na predmet súdneho konania. Keďže tak neurobil jeho rozhodnutie je celkom zjavne nepreskúmateľné a arbitrárne, vydaním ktorého došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces.

2.3. V ďalšom žalobca namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď nesprávne zistil povahu žalovaného nároku a splatnosť jednotlivých častí istiny. Namietal, že súd prvej inštancie síce správne zistil celkovú výšku pohľadávky a jej rozčlenenie na viaceré samostatné pohľadávky so samostatnou splatnosťou, avšak následne v bode 6 napadnutého rozsudku bez akéhokoľvek odôvodnenia uviedol, že je žalované obdobie do 31.01.2017, čo nedáva logický zmysel, pretože bolo žalované obdobie až do roku 2020.

3.1. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 15.01.2024 uviedla, že je presvedčená o správnosti vnesenej námietky premlčania a správnosti rozhodnutia o zamietnutí žaloby. Uviedla, že nie je ochotná znášať trovy konania a nesúhlasí s dôvodmi odvolania žalobcu.

3.2. V ďalšom uviedla, že v decembri 2023 ukončila svoju profesionálnu činnosť ako zdravotnícky pracovník z dôvodu odchodu na predčasný starobný dôchodok, z ktorého dôvodu požiada o zrušenie registrácie u žalobcu a o vyčiarknutie zo zoznamu členov. Zároveň uviedla, že žalované poplatky uhradí. Zdôraznila však, že tak urobí na základe svojho osobného rozhodnutia a dobrej vôle, pretože nechce mať v budúcnosti žiadne prepojenie so spoločnosťou žalobcu a jeho právnym zástupcom, ktorých neadekvátne a direktívne praktiky v komunikácii so zdravotníckymi pracovníkmi nemajú nič spoločné s dobrými mravmi, na ktoré sa odvolávajú. Zdôraznila, že toto jej vyjadrenie nie je uznaním dlhu.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 19.02.2024 zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a odvolacích dôvodoch. Nárok žalobcu nepovažoval za premlčaný a to ani čiastočne.

5. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 01.03.2024 zotrvala na svojich predchádzajúcich tvrdeniach, odvolaním napadnutý rozsudok považovala za vecne správny, zotrvala na vnesenej námietke premlčania a nesúhlasila s úhradou trov konania.

6. Ďalšie písomné vyjadrenia vo veci podané neboli.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

8. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

9. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

11. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

12. Podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Porušenie práva na spravodlivý proces znamená znemožnenie strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho konania, ktoré zavinil súd svojim procesným postupom v rozpore so zákonom, spravidla vždy účastníkovi konania odnímajú možnosť konať pred súdom, pretože mu bránia v realizácii tých procesných práv, ktoré CSP priznáva na účelné uplatnenie alebo bránenie práva proti druhému účastníkovi. Vydanie zmätočného rozhodnutia bez ďalšieho nemá svoje právne opodstatnenie, a preto je vždy nevyhnuté takéto rozhodnutie zrušiť najmä z hľadiska ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie.

14. Za podstatné odvolacie námietky žalobcu v tomto štádiu konania považoval odvolací súd jeho námietky, že napadnutý rozsudok nespĺňa náležitosti ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. Žalobca namietal, že napadnutý rozsudok je nepeskúmateľný, z dôvodu, že súd prvej inštancie bez akéhokoľvek odôvodnenia uviedol, že je žalované obdobie do 31.01.2017, hoci žalované obdobie končí až rokom 2020. V ďalšom namietal, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s jeho argumentáciou uplatnenou pred súdom prvej inštancie týkajúcou sa začiatku plynutia premlčacej lehoty v kontexte ustanovenia § 102 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 63 ods. 7 zák. č. 578/2004 Z.z.

15. Po preskúmaní obsahu spisu a odvolaním napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie sú dôvodné.

16. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

17. Súčasťou práva na riadne odôvodnenie je aj to, aby sa súd riadne vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami účastníka konania. Nedostatočné vysporiadanie sa s námietkami účastníka konania spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia (pozri uznesenie NS SR sp. zn. 8 Sžo/191/2010). Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho rozhodnutia, ktoré súd zavinil svojím procesným postupom, spravidla vždy strane odnímajú možnosť konať pred súdom. Tieto vady zakladajú nepreskúmateľnosť rozhodnutia ako celku, ktorá môže byť dôsledkom obsahovej a gramatickej nezrozumiteľnosti, neurčitosti alebo neodôvodnenosti rozhodnutia. V prípade, keď je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, jedná sa o zmätočné rozhodnutie. O takýto prípad išlo i v prejednávanej veci, keďže z celkového kontextu odôvodnenia napadnutého rozsudku sú zrejmé vyššie uvedené pochybenia pri jeho odôvodňovaní.

18. Uvedený nedostatok odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie mal za následok, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa požiadavky obsiahnuté v ustanovení § 220 ods. 2 CSP na riadne odôvodnenie. Jedná sa o závažné procesné pochybenie, v dôsledku ktorého došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a zároveň k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom (písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje posúdenie súdu prvej inštancie vo vzťahu ku skutočnostiam namietaným žalobcom).

19. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva strany na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (i v rovine polemiky s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

20. S poukazom na uvedené potom možno uzavrieť, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Nakoľko tento nedostatok, vzhľadom na povahu a rozsah jeho procesných dôsledkov, nemožno efektívne napraviť v odvolacom konaní, došlo tým k naplneniu dôvodu, pre ktorý odvolaciemu súdu z pohľadu ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, neostávalo iné ako rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej a tiež v závislom výroku o trovách konania (§ 396 ods. 3 CSP) zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP) a nové rozhodnutie.

21. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie po preskúmaní skutočností, či došlo k úhrade dlžnej sumy žalovanou, podľa výsledku zistenia, opätovne preskúmať dôvodnosť žaloby v kontexte argumentácie žalobcu uvedenej už pred súdom prvej inštancie (vo vyjadrení žalobcu k podanému odporu). Súd prvej inštancie sa bude dôsledne zaoberať obsahom podanej žaloby a žalovaného obdobia, ktoré je v žalobe jednoznačne vymedzené obdobím rokov 2013-2020. Po preskúmaní obsahu spisu a odvolaním napadnutého rozsudku odvolaciemu súdu zhodne s odvolacou námietkou žalobcu nie je zrejmý záver súdu prvej inštancie o tom, že žalovaným obdobím je obdobie do 31.01.2017. Súd prvej inštancie sa následne opätovne vysporiada so žalovanou vznesenou námietkou premlčania, ako aj s argumentáciou žalobcu týkajúcej sa začiatku plynutia premlčacej lehoty v kontexte ustanovenia § 102 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 63 ods. 7 zák. č. 578/2004 Z.z.

22. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP. Nedostatky súdneho konania ako vady konania spočívajúce v procesnom postupe súdu prvej inštancie, tak ako ich odvolací súd zistil a uviedol v tomto zrušujúcom uznesení, odstráni v konaní o novom rozhodnutí vo veci. Súd prvej inštancie vo veci nariadi pojednávanie, na ktoré riadne predvolá strany sporu a bude postupovať v zmysle procesných predpisov. Na nariadenom pojednávaní vykoná stranami navrhnuté dokazovanie, vysporiada sa s argumentáciou strán sporu a následne vo veci rozhodne, svoje rozhodnutie jasne, stručne a najmä presvedčivo právne odôvodní v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom v novom rozhodnutí bude dôsledne vychádzať zo skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu, predložených dôkazov a tvrdení strán sporu.

23. Odvolací súd zrušil aj výrok súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania ako výrok viazaný k meritórnemu rozhodnutiu. Podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci aj o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).